

Mál nr. 53/2024**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Heiti vátryggingar: Slysátrygging ökumanns****Skráningarnúmer ökutækis (X)****Tilkynningarfrestur.****Gögn.**

1. Málskot móttakið 3. febrúar 2024, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 26. febrúar 2024.
3. Bréf M dags. 1 mars 2024.
4. Tölvupóstur V dags. 7. mars. 2024.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi orðið fyrir líkamstjóni þann 26. júní 2021. Er atvikum lýst með þeim hætti að hann hafi ekið mótorkrosshjól í Bolöldu þegar hann rak hægri fótinn út til hægri í akstri þannig að fóturinn fór utan í stein. Kveðst M hafa fengið þungt högg á fótinn og tekið sér stutta pásu frá akstrinum vegna verkja. Hann hafi svo haldið áfram akstri eftir slysið en þurft að hætta fljótlega vegna mikils sársauka í hægri fæti. Fóturinn hafi bólгнаð upp við höggið og hann hafi því tekið bólgueyðandi lyf til að ná bólgunni niður. Tjónstilkynning M til V er dagsett þann 9. febrúar 2022. Þar kemur fram að M hafi leitað til læknis þann 3. júlí 2021. M kveðst hafa leitað sér aðhlynningar á læknavaktina en ekkert vottorð liggur fyrir um heimsóknina í gögnum málsins. M kveðst hafa verið hvellaumur yfir grunnlið stórutáar á ákveðnum punkti þegar ýtt var á af lækni læknavaktarinnar. Í kjölfarið leitaði M til heilsugæslunnar á Sólvangi þar sem hann var enn með verk. Í málsgögnum liggja fyrir samskipti M við heilsugæslulækni frá 1. mars 2022, þar sem fram kemur að lækniurinn telur heppilegast að M leiti frekara mats á vandamálinu hjá bæklunarlækni. Enn fremur kemur fram í samskiptunum að niðurstaða úr röntgenmyndatöku hafi sýnt vökva í MTP lið 1 en að öðru leyti sé ekki greinanlegir áverkar og ástand að mestu óbreytt frá röntgenrannsókn sem fram fór á árinu 2008. Í vottorði frá bæklunarskurðlækni, dags. 7. júlí 2022 kemur fram að M hafi leitað til hans þann 16. júní 2022 og lýst því að hann hafi fengið áverka á stóru tá þegar hann var að keyra mótorkrosshjól fyrir ári síðan, hann hafi sett niður fótinn og fengið högg. Hann hafi verið aumur í kring um grunnlið stóru táar og segulóm skoðun sem sýndi bólgubreytingar. Einnig hafi verið tekin tölvusneiðmynd sem sýndi engin merki um brot og eðlilega beingerð. Fram kemur að bæklunarskurðlækniurinn hafi álitíð að um mjúkvefjaáverka hafi verið að ræða og M hafi verið upplýstur um að við slæm einkenni væri hugsanlega hægt að gera aðgerð en árangur af slíku inngripi væri óviss. Var niðurstaðan sú að M taldi einkenni ekki það slæm að hann teldi ástæðu til skurðinngrips og voru frekari endurkomur ekki ráðgerðar.

V hafnaði bótaskyldu úr slysátryggingu ökumanns með bréfi til lögmanns M, dags. þann 7. september 2022. Byggði niðurstaðan á því að samkvæmt vátryggingarskilmála tryggingarinnar gildi vátryggingin ekki þegar ökutækið er notað í öðrum tilgangi en sem ökutæki eða þegar ökutæki tekur þátt í aksturskeppni á lokuðu, afmörkuðu eða skilgreindu svæði sem leyfi hefur fengist fyrir skv. 39. gr. umferðarlaga nr. 77/2019, sbr. 2. gr. laga nr. 30/2019 um ökutækjatrýggingar. Þá vísaði V til þess að slysið hafi átt sér stað á keppnisbraut Bolöldu og að M sé skráður í VIFA og því ljóst að hann keppi í mótorkross. Í bréfi V kemur enn fremur fram að unnt sé að skjóta afstöðu þess til úrskurðarnefndar í vátryggingamálum eða til dómstóla innan árs, annars glattist réttur til bóta sbr. 51. og 124. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004.

Þann 25 apríl 2023 sendi lögmaður M bréf til V þar sem óskað var eftir endurskoðun á bótaskyldu félagsins. Tilgreinir lögmaðurinn m.a. að M sé ósammála túlkun V á skilmálaákvæðum. Byggir hann á því að rangt sé að slysið hafi átt sér stað í keppnisbraut og að skráning í aðildarfélagið VIFA geri menn ekki sjálfkrafa að keppnismönnum í mótorkrossi. Þá byggir hann á því að V beri sönnunarbyrðina fyrir því að hann hafi verið við keppni hinn 26. júní 2021 og að ökutækið hafi ekki verið notað í öðrum tilgangi en sem ökutæki. V svaraði erindi M með tölvupósti þann 22. maí 2023 þar sem fram kemur að V hafi tekið málið til skoðunar á ný og að fyrri afstaða félagsins standi. Þá bendir

félagið á að M hafi ekki kallað til lögreglu í samræmi við 2. mgr. 14. gr. laga nr. 77/2019 og að félagið telji tjónið af þeim sökum ósannað.

Í málskoti M eru áréttaðar þær röksemdir sem fram koma í bréfi M til V frá 7. september 2022. Enn fremur lagði M fram yfirlýsingu frá kunningja sínum þar sem fram kemur að hann hafi verið að hjóla með M í Bolöldu þennan dag. Þegar hann hafi tekið sér stutta pásu hafi M haldið áfram en svo komið til baka haltrandi á hægri fæti. Kveður hann M hafa sagt að hann hafi sparkað í grjót í brautinni. Þeir hafi svo haldið áfram að hjóla en þurft að stoppa vegna þess hversu verkjaður M var í fætinum. Telur M þ.a.l. liggja fyrir að orsakasamband sé fyrir hendi milli einkenna M og slyssins. Þá vísar M til þess að M hafi leitað til læknis vegna einkenna í fæti sem hann var ekki með fyrir slysið. Með vísan til þessa og framburðar vitnis telur byggir M á því að orsakasamband sé milli einkenna M og slyssins og gerir kröfu um að V verði gert að bæta tjónið úr slysaftryggingu ökumanns.

Í bréfi V til nefndarinnar, dags. 26. febrúar 2024 vísar félagið til þess að bótaskyldu í málinu hafi verið hafnað með bréfi dags. 7. september 2022. Í afstöðubréfinu hafi komið fram að afstöðu V væri hægt að skjóta til Úrskurðarnefndar í vaftryggingamálum innan árs, annars glattist réttur til bóta skv. 51. og 124. laga um vaftryggingarsamninga. Meira en ár hafi liðið frá því að afstöðubréfið var sent til M þar til málinu var skotið til Úrskurðarnefndar í vaftryggingamálum og hafi M þar af leiðandi glatað rétti sínum vegna tómlætis skv. framangreindum ákvæðum laga um vaftryggingarsamninga.

Í athugasemdum M við bréf V kemur fram að M telur að ákvæði 51. og 124. gr. laga um vaftryggingarsamninga ekki eiga við í málinu þar sem V hafi sent frá sér nýja og endanlega afstöðu með tölvupósti þann 22. maí 2023 þar sem fram komu frekari röksemdir fyrir höfnuninni sem ekki hafði verið byggt á í afstöðu V þann 7. september 2022.

Í viðbótarathugasemdum V til nefndarinnar byggir félagið á því að félagið hafi hafnað bótaskyldu með formlegum hætti þann 7. september 2022 þar sem fram kemur að hægt sé að skjóta afstöðunni til úrskurðarnefndar eða til dómstóla innan árs. Í bréfi félagsins frá 22. maí 2023 hafi komið fram að fyrri afstaða félagsins stæði óbreytt og að félagið hafi ekki sent frá sér nýja afstöðu heldur einungis ítrekað fyrri afstöðu sína.

Álit.

Í 2. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 um vaftryggingarsamninga, kemur fram að vaftryggður glati rétti til bóta ef hann hefur ekki höfðað mál eða skotið máli til úrskurðarnefndar innan árs frá því að vaftryggingarfélag sannanlega hafnar kröfu hans í heild eða hluta. Fyrir liggur að V hafnaði bótakröfum M með bréfi dags. þann 7. september 2022 þar sem vísað var til þess að M hefði árs frest til lögfræðilegra aðgerða skv. ákvæðum 2. mgr. 124. gr. laga um vaftryggingarsamninga. Uppfyllti bréfið þ.a.l. formskilyrði laganna um tilvísun til ársfrestsins. Eins og málum er hér háttað verður ekki lítið svo á að ársfresturinn hafi byrjað að liða að nýju þegar V ítrekaði fyrri afstöðu sína með tölvupósti til M þann 22. maí 2023. Að teknu tilliti til framangreinds er því ljóst að árs frestur M til lögfræðilegra aðgerða skv. 124. gr. laga um vaftryggingarsamninga var liðinn þegar málskot M barst nefndinni þann 3. febrúar 2024. Þegar af þeim sökum er ljóst að allur mögulegur bótaréttur M niður fallinn vegna tómlætis og verður þ.a.l. ekki tekin afstaða til annarra ágreiningsatriða.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr slysaftryggingu ökumanns X hjá V.

Reykjavík, 23. apríl 2024.
rafræn undirskrift

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Guðmundur Stefán Martinsson